

NEIL GAIMAN

Coraline

ILUSTRATII DE Chris Riddell

Nr.3/mai/2024

ISSN 3044-8700

ISSN-L 3044-8700

Minune, Creativitate, Bucurie

– MIRCEA CEL BĂTRÂN

Ilustrație de carte, realizată de eleva
Potecaru Alesia, clasa a VI-a A

Revistă școlară lunară pentru minte, suflet și literatură

Redactor-șef: prof. dr. Ene Claudia

Colegiul de redacție:

prof. Ioniță Corina

prof. Dragne Joicuța

prof. înv. primar, Caraconcea Cristina

prof. Grad Nadia

prof. Buzea Daniela

prof. Vasile Georgeta

prof. Dragomir Nicoleta

prof. Beșcucă Vasilica

prof. Borcoman Mihaela

DTP: prof. înv. primar, Caraconcea Cristina

Adresa: Strada „Nicolae Iorga”, Nr. 34, Municipiul Giurgiu, Județ Giurgiu

Telefon: 0720596837

E-mail: claudia.ene15@yahoo.com

CUPRINS

- La pas prin școala mea pag. 4.
- Curiozități despre... luna mai pag. 5-8.
- De la profesorii noștri aflăm despre...
 - *Profesorul cu cartea de prof. Ene Claudia*..... pag. 9-12.
- Reușite școlare și extrașcolare pag. 13-15.
- Din creațiile elevilor noștri:
 - *Pățanie de Înviere, Davidoiu Elena Mihaela*..... pag. 16.
 - *Masa de Paști, Davidoiu Alexia Amalia*..... pag. 17.
 - *Un Paște minunat!, Leordeanu Raluca* pag. 18.
 - *Pastel, Petcu Alesia* pag. 19.
 - *Noaptea de Înviere, Petcu Alesia* pag. 20-21.
 - *Peisaj, pictură realizată de Petcu Alesia* pag. 22.
 - *Ilustrație de carte* pag. 23 .
- Instantanee în imagini.....pag. 24.

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor cuprinse în această publicație revine autorilor acestora.

La pas prin școala mea

*Prof. inv. primar,
Caraconcea Cristina*

După cum am menționat și în numărul din luna aprilie, școala noastră desfășoară, în cadrul **Programului Național „Împreună prindem curaj”**, proiectul educațional cu titlul **„Violența nu are loc în banca școlii”**, proiect ce a început în ianuarie 2024 și se va încheia în luna iunie a acestui an școlar.

Iată că proiectul nostru se apropie de sfârșit, reușind să desfășoare activitățile pe care și le-a propus echipa de proiect după cum urmează:

- **Activitate de prevenire-„Combatem violența școlară împreună”, desfășurată în perioada**
 - Au avut loc prezentări pentru elevi și părinți- PPT privind informarea și conștientizarea efectelor produse de violență, prezentări făcute de specialiști, seminarii cu părinții.
- **Atelier de lucru-„Susținem nonviolența”**
 - S-au aplicat chestionare elevilor privind combaterea violenței în viața de zi cu zi.
 - S-au desfășurat activități de conștientizare și sensibilizare; s-au realizat felicitări cu tema „Violență vs. Nonviolență”, dar și desene realizate pe tema nonviolenței, de către elevi talentați din școala noastră. Lucrările elevilor urmează a fi expuse, pe panouri, pe holurile școlii.
 - Au avut loc ateliere pentru susținerea familiilor în ceea ce privește exercitarea rolului lor educativ, având ca invitați-preoți, d-na consilier școlar, pastor Dumitru Viorel.
- **Concurs tematic- „Conduita care face diferența”**
 - S-a realizat un quizz, pe nivel de studiu privind gestionarea situațiilor în cazuri de violență. Elevii reprezentanți ai claselor V-VIII, de la ambele noastre școli au fost recompensați cu diplome și medalii.
- **Atelier de teatru-„Roller-coasterul emoțiilor”(evenimente, gânduri, emoții, comportamente)**
 - Acest atelier de teatru s-a transformat, la dorința elevilor noștri, într-un spectacol, susținut la Centrul cultural „Ion Vinea”, din Giurgiu, spectacol la care au participat elevi de la toate clasele. Au fost prezentate numere de dans, poezie-în limba română, engleză, franceză precum și limba rromani, scenete umoristice, cântece vocale și instrumentale. S-au realizat de mici scenete privind gestionarea unor anumite situații conflictuale.

*În următoarele numere ale revistei vom continua să vă prezentăm informații dar și fotografii de pe parcursul derulării și încheierii acestui proiect.

Curiozități despre... luna mai

Prof. dr., Ene Claudia

Denumirea lunii mai provine din cuvântul latinesc „Maius”, care la rândul său își are originea în denumirea „maiores”, care înseamnă „bătrâni”. Poetul roman Ovidiu a susținut că luna a cincea din an a căpătat acest nume care fusese folosit pentru prima dată de către Romulus, fondatorul Romei și primul rege al acesteia, pentru a se referi la senatorii Imperiului Roman.

În același timp, o altă interpretare ar fi aceea că denumirea se referă la zeița grecească „Maia Maiesta”, pe care romanii o considerau zeița primăverii și căreia preoții lui Vulcan, care era zeul focului, îi ofereau sacrificii în prima zi din luna mai. Grecii numeau luna mai „Thargelion”, în timp ce, în România, aceasta este denumită popular „Florar”. Luna mai în tradiția populară În tradiția populară, luna mai debutează cu Ziua de Armindeni, care se sărbătorește prin petreceri la iarbă verde.

Denumirea de Armindeni (Armendina, Armindin, Arminder) provine de la numele profetului Ieremia din calendarul creștin. În această zi, oamenii își doresc odihnă pentru pământ, pentru ca acesta să rodească, să nu bată grindina, să nu fie dăunători, să fie vitele sănătoase și vinul bun. De asemenea, în aceeași tradiție autohtonă, luna mai indică, prin denumirile populare, timpul florilor (Florar, Florariu) și exuberanța vegetației (Frunzar), fiind considerată luna ierburilor. Se consideră că, în luna lui „Florar”, Raiul coboară pe pământ și înverzește totul. Zicala populară „Mai e Rai” caracterizează cel mai propice timp pentru agricultură, care este suficient de călduros, precipitațiile sunt abundente și sunt lipsite de grindină. În această lună muncile câmpului și ale grădinilor devin priorități, ceea ce înseamnă că țăranii părăsesc casele și gospodăriile pentru a fi în toiul lucrărilor agrare. Pe ogoare, în livezi, grădini și podgorii activitatea este în toi, iar turmele de oi, cirezile de vite și prisăcile dau randament maxim, după cum precizează etnologul Ion Ghinoiu în volumul „Zile și mituri. Calendarul țăranului român” (2000), transmite Agerpres. Are o durată de 31 de zile. Ziua are 14 ore, iar noaptea are 10 ore.

- ✚ Din punct de vedere astrologic, luna mai începe cu Soarele în semnul Taurului și se termină în semnul Gemenilor.
- ✚ Există și câteva superstiții despre luna mai. Una dintre ele face referire la anul agricol care urmează. În cazul în care în serile de mai apare rouă și este timp răcoros, atunci va fi belșug de vin și de fân. De asemenea, ploaia caldă din luna mai este o binecuvântare

pentru culturile de grâu și de porumb. Dacă vor năpădi gândacii, atunci vom avea un an mănos.

- ✚ Furtunile cu tunete și fulgere prevestesc un an destul de roditor. Dacă va ploua foarte mult în luna mai, atunci, în următoarea lună, în iunie, va fi cald și frumos, dar secetă.
- ✚ Data de 1 Mai este cunoscută drept Ziua Internațională a Muncii. Este sărbătorită în foarte multe țări, inclusiv în România. Pentru majoritatea țărilor din Europa, de 1 Mai este liber, nu se muncește. În România, 1 Mai a fost sărbătorită pentru prima dată în 1890, în timpul domniei regelui Carol I. Ziua a devenit sărbătoare națională în perioada comunismului când erau organizate manifestații propagandistice de amploare pe marile bulevarde și pe stadioanele din toată țara.
- ✚ Se pare că luna mai nu prea este prielnică pentru căsătorii. Se spune că cine se căsătorește în această perioadă, nu va avea o căsnicie rodnică.
- ✚ O altă superstiție spune că, prin cumpărarea unei măști noi în luna mai, aduce ghinion. În fiecare an, în luna mai, are loc o ploaie de meteoriți, care este cunoscută sub numele de „Eta Aquariids”. Descoperită în anul 1870, această ploaie de meteori trece pe lângă Pământ între 19 aprilie și 28 mai.
- ✚ Persoanele care sunt născute în luna Mai au șanse mari de a iubi și de a fi iubite. Mai mult decât atât, au mult noroc în viață, dar și în carieră.
- ✚ Piatra specifică lunii mai este smaraldul. Este un simbol al fertilității și al renașterii.
- ✚ Pe data de 18 mai este Ziua Muzeelor. Este sărbătorită în toată lumea pentru a promova această latură și pentru a încuraja oamenii să le viziteze.

Scriitori născuți în luna mai:

Niccolo Machiavelli (3 mai 1489, Florența, Italia) a fost un diplomat, funcționar public, filozof, om politic și scriitor italian.

Ca scriitor este cunoscut prin opera *Principele* (1513), în care descrie metodele prin care un principe poate dobândi și menține puterea politică.

Henryk Sienkiewicz (5 mai 1846, Polonia) a fost un romancier și nuvelist polonez, unul dintre cei mai mari prozatori polonezi, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură în 1905. În timpul primului război mondial, Sienkiewicz organizează în Elveția, împreună cu Ignacy Paderewski, *Comitetul de ajutorare a victimelor războiului din Polonia*. Opera care l-a marcat ca scriitor este *Quo Vadis*.

Rabindranath Tagore (6 mai 1861, Calcutta, India) a fost un scriitor și filosof indian din provincia Bengal, supranumit *Sufletul Bengalului* și *Profetul Indiei moderne*, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură în anul 1913. Tagore a fost un scriitor bilingv, exprimându-se atât în limba bengali cât și în limba engleză, în care și-a tradus unele opere concepute în bengali. Moștenirea literară a lui Tagore cuprinde peste 100 de povestiri, 50 de volume de versuri, 12 romane, articole publicistice, lucrări filosofice, eseuri. *S-a stins din viață la 7 august 1941.*

Lucian Blaga (n. 9 mai 1895, Lancrăm, Sibiu) a fost un filozof, poet, dramaturg, traducător, jurnalist, profesor universitar, academician și diplomat român. Personalitate impunătoare și polivalentă a culturii interbelice, Lucian Blaga a marcat perioada respectivă prin elemente de originalitate compatibile cu înscrierea sa în universalitate. Copilăria i-a stat, după cum mărturisește el însuși, „sub semnul unei fabuloase absențe a cuvântului”, viitorul poet – care se va autodefini mai târziu într-un vers celebru „Lucian Blaga e mut ca o lebedă”.

Mihail Bulgakov (15 mai 1891, Kiev) romancier și dramaturg sovietic de origine ucraineană. În 1920 renunță la cariera de medic și se dedică scrisului. Începe să colaboreze cu ziarele și trupele de teatru locale. În 1921 se mută la Moscova. Editura moscovită „Nedra” îi publică nuvelele *Diavoliada* și *Ouăle fatale*. În revista „Rossia” apare primul său roman, *Garda Albă*.

În 1928 începe întâia schiță a romanului *Maestrul și Margareta* sub titlul *Inginerul cu copite*. Îi sunt interzise piesele *Zilele Turbinilor*, *Apartamentul Zoicăi* (1929) și *Cabala bigoșilor* (1930) și nu se mai publică nimic din proza sa.

Honore de Balzac (20 mai 1799, Franța) – romancier, critic literar, eseist, jurnalist și scriitor francez. El este considerat unul dintre cei mai mari scriitori francezi în domeniul romanului realist, romanului psihologic și al romanului fantastic. Primul succes al lui Balzac „*Les Chouans*” 1829, inițial publicat sub numele de „*Le Dernier Chouan*”) a fost urmat de „*La Peau de chagrin*” (1831). În următorii 20 de ani el a scris o vastă colecție de romane și scurte povești cunoscută sub numele „*La Comédie humaine*”.

Hector Malot (20 mai 1830, Franța) – a fost unul dintre cei mai cunoscuți scriitori francezi. A scris mai multe romane dar este cunoscut mai ales pentru romanul „*Singur pe lume*”.

Tudor Arghezi (21 mai 1880, București) a fost un scriitor român cunoscut pentru contribuția sa la dezvoltarea liricii românești sub influența baudelairianismului. Pseudonimul Arghezi provine, explică însuși scriitorul, din *Argesis* – vechiul nume al Argeșului. Pentru activitatea sa remarcabilă în literatură primește prima oară în 1936, la egalitate cu George

Bacovia și a doua oară în anul 1946, Premiul Național de Poezie. În anul 1955 este ales membru al Academiei Române, este distins cu numeroase titluri și premii, iar în anul 1965 primește Premiul Internațional *Johann Gottfried von Herder*.

Fragment din poezia *Lumina lină*

„Cum te găsești, ușoara zburătoare,
Zăcând aici, pe-o margine de drum,
Și nu dormind într-un polen de floare,
Învăluită-n aur și parfum?”...

Bibliografie

<https://www.libertatea.ro/lifestyle/curiozitati-despre-luna-mai-4860729>.

<https://mediaflux.ro/curiozitati-despre-luna-mai-una-dintre-cele-mai-frumoase-si-asteptate-luni/>.

<https://bibliotecanicolaitulescu.wordpress.com/2015/05/03/revista-bibliografica-scriitori-nascuti-in-luna-mai/comment-page-1/>.

De la profesorii noștri aflăm despre...

Profesorul cu cartea

Prof. dr., Claudia Ene

Sub denumirea din limba italiană, *L'Albatro*, în traducere, *Albatrosul*, romanul scriitoarei Simona Lo Iacono, apărut în anul 2019 la Neri Pozza, Milano, se impune ca un roman postmodern care ficționează viața autorului celebrei cărți „Ghepardul”, Giuseppe Tomasi di Lampedusa, într-o scriere ce îmbină notele de jurnal (ficționale) ale adultului aflat pe patul de spital cu viața copilului care evoluează alături de un prieten emblematic și enigmatic, Antonno.

Incipitul romanului¹ dezvăluie portretul inedit al acestui prieten apărut de nicăieri și care, în urma unei povești², își va lua porecla de „Albatrosul”, prieten credincios:

Prima noastră întâlnire nu a fost memorabilă. Ne-am pomenit așa, unul în fața celuilalt, fără cuvinte. Eu, în costumul englezesc de gabardină³ albastră, cu pantalonii sub genunchi, cu vesta tivită cu mătase. El, în cămașa suflecată, cu două numere mai mare. Pantofii lui erau de vară, șosetele de iarnă, pălăria – o canotieră⁴ de paie cu fundul desfundat la vârf.

Nimeni nu mi-a spus cine era.

Era un amestec de anotimpuri și de talii greșite, prea mici ori prea mari, nasturi ce atârnavă și siluete luate cu împrumut de la alții.

M-am întrebat ce fel de copil era, nu mai văzusem niciodată pe cineva atât de nehotărât. Ședea la soare dacă-i spuneau „stai la umbră”, alunga muștele numai după ce acestea plecaseră, iar, pentru a-l face să își spună numele, a fost de-ajuns să încetez să-l mai întreb.

Era în întregime pe dos, Antonno, iar când i-am explicat cine eram eu – Giuseppe Tomasi di Lampedusa – a înțeles numai ultimul cuvânt, l-a socotit drept o meduză și fără ezitări s-a dezbrăcat, rămânând în chiloți, râzând la ideea că îl aduseseră la mare.

¹ Simona Lo Iacono, *Albatrosul*, traducedin italiană, postfață și note de Mihai Banciu, Editura Humanitas Fiction, București, 2021, pp. 11-12.

² Numele este sugerat de poezia lui Charles Baudelaire din *Florile răului*, care deschide ca motto prima parte a romanului: „Din joacă, marinarii pe bord, din când în când/ Prind albatroși, mari păsări călătorind pe mare/ Care-nsoțesc, tovarăși de drum cu zborul blând, / Corabia pornită pe valurile-amare.”

³ gabardină = stofă fină de lână cu legătura diagonală, care prezintă dungi paralele înclinate pe ambele părți.

⁴ canotieră = pălărie tare de paie, cu fundul și borurile drepte.

Încă de la început, imaginea prietenului frapează, suscită curiozitatea și te face, gradual, pe măsură ce înaintezi în pasta narațiunii, să te întrebi dacă nu cumva este... un prieten imaginar. Și da, finalul romanului dezvăluie faptul că Albatrosul fusese un prieten imaginar mulțumită căruia Giuseppe își descoperă talentul literar și înclinația spre scriitură.

Nu numai că face totul pe dos, dar Antonno are o ocupație care indică latura artistică a protagonistului, înclinația către fantazare ca principală transpunere a realității în ficțiune: sculptează. Când intenția declarată este de a sculpta „lupușori”, el concepe cu briceagul din bucata lemn niște oi. Ascultând poveștile de seară citite de mamă, i se pare că lumea cărților prevestește ceva rău⁵.

Suferea pentru elefanți, temându-se de nu-știu-cine le lungise nasul. Pentru girafe, pe care le considera mai expuse la practica spânzurării. Pentru șerpi, constrânși să moară într-un coș dacă vreun om ar fi uitat să cânte la flaut.

Nu era chip să îl convingi că natura hotărâse o formă pentru fiecare animal. Pentru el, erau mai curând animalele cele care își aleseseră un destin compatibil cu durerea pe care trebuiau să o îndure. Și le sculpta cu măiestrie, restituindu-i girafei un gât normal, elefantului un nas fără prelungiri, șarpelui vitalitatea care i se cuvenea.

Proiecție a lui Giuseppe, Albatrosul relevă de fapt o nepotrivire cu lumea a copilului care încearcă să resemnifice realitatea, să o ajusteze propriei viziuni și trăiri. Este o lume pe care o descoperă treptat prin refuzul de a o prelua așa cum i se prezintă. O asumare și o convertire care anticipează talentul scriitoricesc de care va da dovadă mai târziu. La final, când Antonno dispăre, protagonistul, din perspectiva personajului narator are o revelație: „Totul îmi părea limpede. Exista un răspuns pentru moarte, și era poezia. Exista un remediu pentru timp, și era scrisul. M-am întors către Albatros spre a primi aprobarea lui.”⁶

Narațiunea se încheagă odată cu punerea în scenă, pe moșia părinților, a unor piese de teatru cum ar fi *Dama cu camelii*, de către o familie de actori ambulanți, și la care vin să vizioneze toate rudele. Copilul, alături de prietenul imaginar, se învâрте în jurul actorilor, se minunează de frumusețea femeii din teatrul ambulant căreia vrea să îi ofere flori și pentru care va scrie (când abia învață să scrie) scrisori către o verișoară pentru a cere lămuriri cu privire la femeia din afară. Bineînțeles că nu este conștient de propriile acte, imaginându-și că Albatrosul a trimis și florile și scrisorile.

⁵ Simona Lo Iacono, *op. cit.*, pp. 16-17.

⁶ Ibidem, p. 231.

Disparația lui Antonno, care este anticipată pe parcurs prin observații care țin de transformările acestuia care semnalează boala („Tot așa și albatrosul slăbea”), se va petrece tot în urma vizionării unei piese de teatru, lăsându-ne să înțelegem că arta a avut efect curator și revelator asupra copilului.

Cicatricile pe care le are pe trup prietenul imaginar și pe care le observă Giuseppe sunt proiecții ale propriilor suferințe care culminează cu refuzul de a mai mânca sau de a mai fi activ. Cel ce slăbea era de fapt Giuseppe căruia i se găsește leacul la final: este lăsat să facă ce vrea. Astfel, are acces la o zonă care îi era interzisă, adăpătoarea misterioasă unde i se oferă spectacolul de teatru *Hamlet*. În timp ce vizionează piesa de teatru, are loc transformarea ca urmare a contopirii celor două identități: „Și albatrosul care – sub ochii mei – slăbea, iar cu cât slăbea, cu atât mai mult îmi încredința privirea lui, până când și eu, ca și el, voi fi reușit să pricep că lupii erau oi, iar moartea viață, și durerea iubire.”

Disparația unuia a însemnat întregirea celuilalt și asumarea puterii creatoare a imaginației. Cartea aceasta, cu trimiteri la date exacte din biografia lui Giuseppe Tomasi di Lampedusa, reușește să aducă în fața cititorului de toate vârstele imaginea fictivizată a unui copil care, asemenea Micului Prinț care s-a împrietenit cu vulpea și a îmblânzit-o apropiindu-se gradual de ea, a trebuit să se autoîmblânzească pentru a se putea descoperi și pentru a încheia pactul (sugerat de autoare) cu arta scrierii.

Redăm aici câteva observații ale specialiștilor privind prezența unui prieten imaginar în viața unui copil, de regulă cu vârsta de până la 10 ani⁷:

Care copii sunt mai predispuși să aibă prieteni imaginari?

Un prieten imaginar poate fi un semn al nevoii copilului tău că are nevoie de prieteni reali cu care să se joace. Copiii care sunt mai predispuși să își dezvolte prieteni imaginari sunt cei fără frați și surori, sau cu frați și surori mai mari sau care își petrec prea mult timp cu adulții.

Unele studii arată că tind să își dezvolte prieteni imaginari copiii cu un nivel de inteligență peste medie.

Dacă copilul tău se simte singur, el poate fi predispus să aibă prieteni imaginari. De fapt, aceștia pot reprezenta un mare avantaj pentru dezvoltarea cognitivă și socială a copilului tău.

Iată ce arată studiile:

- ✚ Copiii cu prieteni imaginari au abilități sociale mai bune și sunt capabili să își facă prieteni reali.

⁷ <https://asociatiaeducare.ro/ro/prieteni-imaginari-de-ce-au-copiii-prieteni-imaginari-si-unde-este-limita-normalitatii/>.

- ✚ Ei tind să fie mai puțin timizi decât alți copii.
- ✚ Ei dezvoltă abilități de comunicare care tind să fie peste medie.
- ✚ Ei dezvoltă o mai bună gândire și abilități cognitive.
- ✚ Ei devin adulți mai creativi și mai empatici și vor fi mai aproape de artă, poezie, muzică sau orice alt tip de expresie artistică.

Reușite școlare și extrașcolare

Formarea continuă a elevilor înseamnă atât spațiul formal, cât și cel informal sau nonformal. A implica elevii în diverse activități școlare și extrașcolare poate deveni o provocare, mai ales la vârste mai mari ale acestora. Lipsa de curaj sau de încredere în propriile potențe sau lipsa de interes față de concursuri de la care primesc doar diplome și nu ceva material, sunt tot atâția factori care împiedică participarea la activități așa cum și-ar dori profesorul coordonator. În ciuda acestor aspecte de nedorit, există însă și elevi care înțeleg că a participa înseamnă a te forma, indiferent de rezultatele încercării. De aceea, cu entuziasmul vârstei și cu încrederea insuflată de mediul școlar propice, elevii noștri își doresc să participe la concursuri și competiții.

- **Concursul județean de Limba și literatura română „Mai aproape de literatură, mai aproape de Eminescu”**

În perioada 11-12 mai s-a derulat cea de-a V-a ediție a concursului județean de Limba și literatura română „Mai aproape de literatură, mai aproape de Eminescu” organizat de Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” din Giurgiu, în colaborare cu Inspectoratul Județean. Elevilor câștigători li s-au oferit, pe lângă diplome, și cărți. Printre cei care au obținut distincții, respectiv mențiuni, se înscriu și elevele Lungu Daria și Leordeanu Raluca de la clasa a VI-a A, coordonate de prof. Ene Claudia.

- **Festivalul Concurs Județean de Dans pentru Copii și Tineret "Magia Dansului"**

Trupa de dans a școlii noastre MBSTARS, coordonată de d-na prof. pt. înv. primar Caraconcea Cristina, a participat în data de 14 aprilie 2024, la Festivalul Concurs Județean de Dans pentru Copii și Tineret "Magia Dansului" ediția a X-a, organizat de Centrul Cultural Local „Ion Vinea” în parteneriat cu Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Giurgiu. Scopul festivalului a fost de a promova arta dansului ca mijloc de educație estetică a tinerilor, de a favoriza exprimarea creativă și interpretativă a tinerilor dansatori, și a pedagogilor din domeniul coregrafiei. Concursul este înscris în CAEJ 2023/2024 al ISJ Giurgiu, fără finanțare ME, nr. 17605/07.12.2023 poziția 5, în Calendarul activităților educative județene 2023-2024.

secțiunea dans modern

Secțiunea majorete

- **Festivalul județean DE MUZICĂ CORALĂ GLASURI CRISTALINE**

Prof. coord., Georgeta Vasile

Luna mai a adus o serie de activități extrașcolare pentru elevii școlii noastre. Printre acestea s-a numărat și Festivalul județean de muzică corală *Glasuri cristaline*, organizat de CCD Giurgiu și de Școala de Muzică și Arte „Victor Karpis” Giurgiu, care a promovat grupul coral al formației „Mărgăritare” al Școlii Gimn. „Mircea cel Bătrân”, alcătuit din elevii clasei a V-a și a VI-a A.

Corul "Greierașii" al școlii noastre a strălucit, la Festivalul Glasuri cristaline, ediția a XIII-a, azi, 31 mai 2024, coordonat de prof. înv. primar Puflea Garofița și prof. înv. primar Țăranu Cristina.

Din creațiile elevilor noștri

Pățanie de Înviere

Davidoiu Elena Mihaela, clasa a VII-a B

Astăzi este ziua în care, spre seară, toți oamenii credincioși se strâng pentru a lua Lumină.

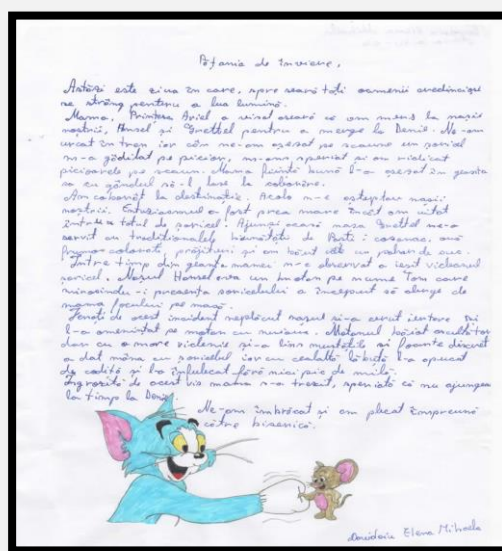
Mama, prințesa Ariel, a visat aseară că am mers la nașii noștri, Hänsel și Gratel, pentru a participa la Denie. Ne-am urcat în tren, iar când ne-am așezat pe scaun, un șoricel m-a gădilat pe picioare. M-am speriat și am ridicat picioarele pe scaun. Mama, fiindă bună, l-a așezat în geanta sa cu gândul să îl lase liber la coborâre.

Am ajuns la destinație. Acolo, ne așteptau nașii noștri. Entuziasmul a fost atât de mare, încât am uitat întrutotul de șoricel. Ajunși acasă, nașa Gretel ne-a servit cu tradiționalele bunătăți de Paști: cozonac, ouă frumos colorate, prăjituri și am băut câte un pahar cu suc.

Între timp, din geanta mamei, neobservat, a ieșit vicleanul șoricel. Nașul Hänsel avea un motan pe nume Tom, care, mirosindu-i prezența șoricelului, a început să alerge de mama focului pe masă!

Jenați de acest incident neplăcut și de atitudinea lui Tom, nașul și-a cerut iertare și l-a amenințat pe motan cu nuiua. Motanul, băiat ascultător, dar de o mare viclenie, și-a lins mustățile și, foarte discret, a dat mâna cu șoricelul, iar cu cealaltă lăbuță l-a apucat de codiță și l-a înfulecat fără niciun pic de milă!

Îngrozită de acest vis, mama s-a trezit speriată că nu ajungem la timp la Denie. Ne-am îmbrăcat și am plecat împreună la biserică...

Masa de Paști

Davidoiu Alexia Amalia

Astăzi, împreună cu mama mea, Albă-ca-Zăpada, ne-am gândit să mergem la bunici. Am aranjat hainele în valiză, ne-am făcut pachete pentru că drumul era foarte lung.

Când am ieșit din casă, am zărit un grup de copii ce au aruncat niște pui de dinozaur la gunoi. Mama, văzând ce au făcut copiii, m-a rugat să le aduc niște pâine pentru a le da. I-am scos din punga de acolo și i-am hrănit.

Mama s-a gândit să îi luăm cu noi, într-un coș ce fructe. Am chemat un taxi și am pornit spre bunici. Încă o jumătate de oră până ajungem și nu mai pot de somn... Afară s-a lăsat seara, iar micuții pui de dinozaur sforăiau atât de tare, încât de abia mai puteam suporta. După atâta drum, am ajuns în sfârșit la bunici. Bunicii deja dormeau. Norocul nostru a fost că ușa era deschisă. Ne-am despachetat valizele și ne-am pus direct la somn.

A doua zi, bunica mea, Cenușăreasa, ne aștepta cu cozonacii pufoși și cu ouăle frumos încondeiate, dar bunicul, Bestia, leșinat de foame, a mâncat 24 de ouă fierte de cum le-a văzut. Ne-am așezat cu toții la masă și am început să ciocnim ouăle care au mai rămas. Era care ce apucă, fiindcă dinozaurii, așezați și ei cu noi la rând, într-un moment de neatenție, au devorat tot de pe masă.

Ei, dar bunica mai avea bunătați pentru masa de Paști pe care le-a adus repede spre fericirea tuturor! Așa că nimeni nu a fost trist în ziua de Paști, ci doar ne-am amuzat copios alături de oameni dragi și de ființe venite de dincolo de istorie.

Un Paște minunat

Leordeanu Raluca, clasa a VI-a A

Este o zi însorită. Pentru a te bucura de această zi, sigur ai nevoie de o atmosferă plăcută, fiindcă este Paștele.

Mai întâi, m-am gândit să îmi invit prietenele pentru a sărbători împreună. Am invitat-o pe Alice din Țara Minunilor și pe cele trei surori din Nordovia: Magda, Hanna și Ida. Ne-am așezat să mâncăm. din bunătățile de pe masa festivă: oule încondeiate, cozonacul, pasca și fripturile de miel.

Alice și cele trei surori nu mai mâncaseră până acum aceste preparate, dar au încercat și... le-a plăcut. După ce am mâncat friptura, am ciocnit ouă. Le-am spus că la noi așa se sărbătorește. Una dintre surori a avut norocul să nu i se spargă oul. A zis că îl va păstra până la anul când speră că vom sărbători Paștele din nou împreună.

Am râs mult făcând glume, am vorbit despre această sărbătoare și despre semnificațiile ei, despre obiceiurile străvechi și ne-am înveselit.

Mai târziu, mi-au spus că le-a plăcut această sărbătoare și că s-au simțit bine. Ne-am propus să ne întâlnim și a doua și a treia zi de Paște. A fost o zi specială, de basm!

Pastel

Petcu Alesia, clasa a VI-a A

Când soarele apune,
Cerul se aprinde
În culori calde
Și munții, cum sunt ei,
Iau culorile cerului
Și se încălzesc, purtându-le
Pentru seara ce vine.

Când soarele apune,
Oamenii intră în casă
Și observă de pe geam
Peisajul creat de mediul ce-i înconjoară.
Alți oameni nu rezistă,
Se duc afară, pe barcă,
Admirând mai de aproape
Tabloul naturii.

Noaptea de Înviere

Petcu Alesia, clasa a VI-a A

Era noaptea de Înviere și eu eram la biserică împreună cu familia pentru a lua Sfânta Lumină.

În timp ce mă aflu în biserică, am simțit mirosul mării venind din spatele meu. Când m-am întors, am văzut trei copii care arătau exact ca în cartea *Percy Jackson și Olimpienii* de Rick Riordan. I-am recunoscut imediat: erau cei trei prieteni Percy, Annabeth și Grover. M-am îndreptat spre ei cu gândul să mă prezint și le-am spus că sunt personajele mele preferate și că sunt încântată să îi întâlnesc în viața reală, într-un moment atât de special cum este Învierea. Au fost surprinși când au văzut că un muritor îi recunoaște. Mi-au mărturisit că și ei au venit să asiste la slujba de Înviere. I-am invitat la mine acasă dacă nu aveau unde să doarmă. Au fost de acord și am mers împreună la familia mea, căreia i-am cerut voie să îi găzduim. Bineînțeles că ei au fost de acord, bucuroși că vom fi mai mulți la masa de Paști.

A doua zi, ne-am trezit pe rând, curioși să vedem ce a adus Iepurașul. Venise pe nevăzute și ne adusese haine și, bineînțeles, cărți. După ce am deschis surprizele-cadou, le-am spus noilor mei prieteni că își pot alege și ei câte unul dintre cele primite de mine. Mi-au mulțumit bucuroși și am mers apoi la biserică să ne împărtășim, după care, reîntorși, am savurat micul dejun tradițional. Am ciocnit simbolic ouăle, am gustat din drobul de pui, și ne-am delectat cu galbenii și pufoșii cozonaci. Lui Percy și lui Annabeth nu le-a plăcut drobul, în schimb Grover l-a savurat, lui plăcându-i orice.

Dup-amiază, am sta pe afară fiindcă era o zi splendidă și am spus fiecare despre noi, astfel încât ne-am cunoscut mai bine, apoi le-am arătat lucrurile pe care le-am luat și făcut ca cele din carte. Am comparat obiectele mele cu cele ce le aparțineau. Percy mi-a arătat cum pixul său se transformă în sabia numită Anaklusmos. M-a uimit și m-a lăsat fără cuvinte!

Am împrumutat apoi șapca lui Annabeth care te face invizibil și am adus niște prăjituri de casă, făcute de mama. Cei trei se uitau nedumeriți pentru că vedeau farfuriile plutind. După ce mi-am dat jos șapca, s-au liniștit când au văzut că eu eram cea care făcea prăjiturile să „plutească” și care s-au dovedit extrem de delicioase!

Seara, am citit împreună al treilea volum din cartea de unde apăruseră, „Blestemul Titanului”. Când terminam un capitol, Percy și Grover ne explicau mie și lui Annabeth (ea fusese răpită și nu participase la aventură) întâmplările prin care trecuseră și cum se confruntaseră cu monștrii.

Grover a început să cânte o melodie la nai și am adormit îndată cu toții, obosiți și fericiți că am petrecut împreună. Am fost uimită să constat cât de repede au trecut sărbătorile pascale petrecute alături de prieteni dragi!

A doua zi, Percy, Annabeth și Grover și-au luat la revedere după ce mi-au spus că u fost fericiți să mă cunoască, promițându-mi că vor mai trece pe la mine și cu alte ocazii.

A fost cel mai memorabil Paști petrecut cu prieteni deosebiți!

Peisaj

pictură realizată de eleva Petcu Alesia, clasa a VI-a A

Ilustrații de carte

Raluca Leordeanu, clasa a VI-a A

Claudia Buriță, clasa VII-a B

Instantanee în imagini

clasa a II-a A

